

Βρυξέλλες, 13 Μαΐου 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Προεδρία
Αποδέκτης:	Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο
Θέμα:	Με ποιο τρόπο θα μπορούσε να επιτευχθεί μια ανάπτυξη βασισμένη σε κοινούς στόχους, ενώ παράλληλα θα λαμβάνονται περισσότερο υπόψη οι λύσεις που προτείνονται από τους τοπικούς φορείς για την ανάπτυξη αυτή; = Ανταλλαγή απόψεων

Κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων με θέμα την πολιτική συνοχής, η οποία θα πραγματοποιηθεί στις 2 Ιουνίου 2022, καλούνται οι αρμόδιοι υπουργοί να ανταλλάξουν απόψεις γύρω από το θέμα «Με ποιο τρόπο θα μπορούσε να επιτευχθεί μια ανάπτυξη βασισμένη σε κοινούς στόχους, ενώ παράλληλα θα λαμβάνονται περισσότερο υπόψη οι λύσεις που προτείνονται από τους τοπικούς φορείς για την ανάπτυξη αυτή;», με βάση το έγγραφο της Προεδρίας που επισυνάπτεται στο παρόν σημείωμα.

Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων (Συνοχή), 2 Ιουνίου 2022

Σημείωμα συζήτησης

Το σύνθημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης —«Ενωμένοι στην πολυμορφία»— ουδέποτε υπήρξε τόσο επίκαιρο, καθώς τα δραματικά γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στα σύνορά μας μας υπενθύμισαν πως η ειρήνη εξακολουθεί να αποτελεί έναν από τους βασικούς και θεμελιώδεις στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν αναγνωρίζεται ο πλούτος των πολιτισμών και των γλωσσών της Ένωσής μας, αναγνωρίζεται και η πολυμορφία των περιφερειών και των εδαφικών ενοτήτων που τη συνθέτουν. Σε έναν κόσμο που αντιμετωπίζει τις συνέπειες της μεγάλης κλιματικής, ψηφιακής και κοινωνικής μετάβασης, ακριβώς χάρη σ' αυτές τις διαφορετικές συνιστώσες της κοινής μας κληρονομιάς και της αρμονικής και ισορροπημένης ανάπτυξής τους μπορούμε να είμαστε ισχυρότεροι μαζί.

Από τη θέσπισή της, η ευρωπαϊκή πολιτική συνοχής αποτελεί τη βάση για τη χάραξη κοινής αναπτυξιακής πορείας προκειμένου να αναζητηθούν περισσότερες ευκαιρίες βιώσιμης ανάπτυξης, να μειωθεί ο κίνδυνος εντάσεων που οφείλονται στις υπερβολικές ανισότητες και να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής όλων των Ευρωπαίων.

Η τελευταία έκθεση για τη συνοχή επιβεβαιώνει ότι η σύγκλιση μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των περιφερειών της Ένωσης προοδεύει και ότι το επίπεδο ανάπτυξης της Ένωσης έχει βελτιωθεί.

Ωστόσο, στην έκθεση εντοπίζονται και νέα ζητήματα και κίνδυνοι για τη συνοχή για τους οποίους θα πρέπει να προετοιμασθούμε από τώρα, με άξονα στρατηγικές και στόχους που θα συναποφασίσουμε, ιδίως για να προτείνουμε βιώσιμες λύσεις στα εξής:

- την εγκατάλειψη ορισμένων περιοχών (αγροτικών, περιφερειακών, σε βιομηχανική μετάβαση κ.λπ.) και των κατοίκων τους που αισθάνονται παραμελημένοι και στο περιθώριο των κυριότερων οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων, γεγονός που τροφοδοτεί τη δυσαρέσκεια μερίδας πολιτών·

- τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν πολλές περιφέρειες οι οποίες, παρά τη βοήθεια που λαμβάνουν, παραμένουν στάσιμες ή ακόμη και σε φθίνουσα πορεία ανάπτυξης, σε σύγκριση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, δυσκολεύονται δε να εισέλθουν σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης. Αυτά τα αναπτυξιακά κενά συναντώνται σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές της Ένωσης και σε όλα τα επίπεδα ανάπτυξης.

Οι διαπιστώσεις αυτές μας ωθούν επίσης να διερευνήσουμε:

- κατά πόσον είναι έγκυρες, για την περίοδο μετά το 2027, οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται εδώ και τρεις γενιές προγραμμάτων για να συνοδεύουν την αναπτυξιακή πορεία των περιφερειών αυτών· και
- πώς θα μπορούσαν να προσαρμοσθούν οι προτεραιότητες της πολιτικής συνοχής, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των διαφόρων εδαφικών ενοτήτων και να λαμβάνουν υπόψη τις ενδογενείς αναπτυξιακές τους ικανότητες, οι οποίες δεν είναι και δεν μπορούν να είναι ενιαίες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιπλέον, με βάση τα πορίσματα αυτά, η Προεδρία θέτει το ακόλουθο ερώτημα προς συζήτηση:

Μήπως πρέπει να επανεξεταστεί η μέθοδος;

Η ευρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική καθορίζει κοινές ευρωπαϊκές κατευθυντήριες γραμμές για όλες τις περιφέρειες, ανεξάρτητα από τα χαρακτηριστικά τους. Ωστόσο, αναγνωρίζεται εν γένει ότι οι τοπικοί φορείς είναι οι πλέον αρμόδιοι να προσδιορίσουν τις ανάγκες της περιοχής τους έκαστος και ότι δεν αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όλες οι καταστάσεις (*one size does not fit all*).

Επομένως, πώς να επιτευχθεί μια ανάπτυξη βασιζόμενη σε κοινούς στόχους, ενώ παράλληλα θα προβλέπεται μεγαλύτερη διαφοροποίηση ώστε να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι κάθε περιφέρεια ξεκινά από διαφορετική βάση;

Πώς θα μπορούσαμε να απλουστεύσουμε την εφαρμογή της πολιτικής, διατηρώντας παράλληλα την αυτοδιάθεση των τοπικών φορέων και την αρχή της σύμπραξης, ούτως ώστε να προαχθούν διαφοροποιημένες πορείες που θα συγκλίνουν προς την επίτευξη των γενικών ευρωπαϊκών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών;